

**DĚLEJTE SI S NIMI
CO CHCETE!**

**TŘI MALÍ KLUCI
BEZ DOMOVA**

ilustrační foto

TŘI MALÍ KLUCI BEZ DOMOVA

Příběh z Klokánku

Krásní kluci, každý jiný vzhledem i povahou. Nejstarší Pěta měl vlnité vlasy až na ramena a velké modré oči obkroužené dlouhými řasami. Málem jsme si ho spletli s holčičkou, což by se ho jistě dotklo. Byl totiž povahy rytířské a o svoje dva mladší bratry se pečlivě staral. Byl zvyklý. Jeho mladší bratr, blondáček, mu nebyl podobný ani trošičku. Veselá hnědá kukadla a sprška pih na nosíku. A ten nejmladší se zase pyšnil vlásky rezavými jako měď. Kluci na sebe nedali dopustit a až po několika dnech se rozpovídali.

Napomohla k tomu skvělá kuchyně jejich klokánčí tety. Vyhlášené španělské ptáčky, bublanina plná ovoce a také dokonce domácí zmrzlina! „Teto, víš, my zlobili. I máma zlobila. **Táta nás prostě musel zbít, jinak to nešlo. Ale bolelo to moc. Koukej!**“ ukázal Pěta na modřinu na ruce. Byla obrovská a tmavá. **Když se rodina**

ocitla na ulici kvůli otcovým dluhům z hospody, přivedla syny jejich matka k nám. Dala přednost manželovi. Prý ho přece neopustí! Kluci proplakali mnoho nocí a dobrý konec se zatím nekonal. Až po několika měsících jim přece jen svítla naděje. Jakási sousedka babičky, která se kvůli velmi špatnému zdravotnímu stavu nemohla o vnuky starat, zvažuje pěstounskou péči. Přispělo k tomu i vyprávění o chlapcích, které slyšela denně.

Byla totiž tak hodná, že se nezištně o babičku chlapců chodila večer postarat. Bohužel prověření nového pěstouna stále trvá velmi dlouho a někdy jsou budoucí pěstouni i odrazováni s tím, že už nejsou mladí. Co bude s dětmi, když u nás smějí být jen půl roku, nikdo nedokáže říct. Zřejmě se do toho dětského domova, i když úplně zbytečně, přece jen dostanou...

Ilustrační fotografie jsou z důvodu ochrany autorských práv zveřejněny pouze v tištěném vydání časopisu.

Ilustrativní foto.

Z BEZRADNOSTI SE STALO ZANEDBÁVÁNÍ

Příběh z Klokánku

Dvě krásná děvčata přišla sama na přání matky. Prý už je nezvládá, tak ať si najdou nějaké bydlení. Nejednalo se ale o mama hotel pro dospělé potomstvo, ale o střechu nad hlavou pro deseti a jedenáctiletou dívku. Slečny byly pěkně oblečené, učesané a s sebou si dokonce sbalily každá jeden růžový kufřík na kolečkách. Zprvu to vypadalo, že jedou někam na dovolenou a nikoli k nám, do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Tu ale potřebovaly obě, protože by jinak musely spát na ulici.

Doma prý mamka vyměnila zámek. Pracovnice OSPOD jejich smutný příběh potvrdila, jen nevěděla, že se děvčata rozhodla jít k nám do Klokánku. Sestry se domnívaly, že si to maminka rozmyslí, jako ostatně už mnohokrát předtím, a do té doby chtěly počkat u nás. Jenže pravda byla jiná. Horší! „**Nechci je ani vidět. A už vůbec je nebudu živit.** Víte vy, kolik ty dvě stojí peněz?“ křičela do telefonu a potom dodala: „Dělejte si s nimi, co chcete, všechno podepíšu...“ O pár dnů

později opravdu přijela. Nevypadala o moc starší, než její dcery. První měla v šestnácti a její rodiče s ní jednali stejně, jako ona nyní se svými dětmi. Vyhnali ji z domova! Ona ale neměla Klokánek, aby ji zachránil. Skončila na ulici a v náručí mnoha mužů, čímž se nijak netajila. **O tom, jak se starat o děti, neměla ani tušení.** Kdo by ji to naučil? S děvčaty to ale nebylo vůbec lehké. Byly zvyklé o sobě rozhodovat a neuznávaly žádnou autoritu. Kdo by se divil, když se musely od malička spoléhat jen samy na sebe? Do školy nechodily a jejich jedinou zálibou byli, jak jinak, kluci.

Ti se shromažďovali u naší branky snad po tuctech. Ale i na tak těžký oříšek našly tety, spolu s naší sociální pracovnící, řešení. Děvčatům jsme díky hodným lidem mohli pořídit kola a taky inlajny. Sport se jim zalíbil, protože vzor našly v mnoha zahraničních celebritách, o kterých si rády četly, či spíš prohlížely fotky v časopisech. A dobrý konec v podobě malého zázraku nás všechny za tu námahu odměnil. Přihlásila se nám teta, sestřenice matky. Děvčata našla nový domov a dokonce vzala na milost i školu. Teta totiž pracuje jako kadeřnice a ony by chtěly její vzor následovat!

Ilustrační fotografie jsou z důvodu ochrany autorských práv zveřejněny pouze v tištěném vydání časopisu.

Ilustrativní foto.

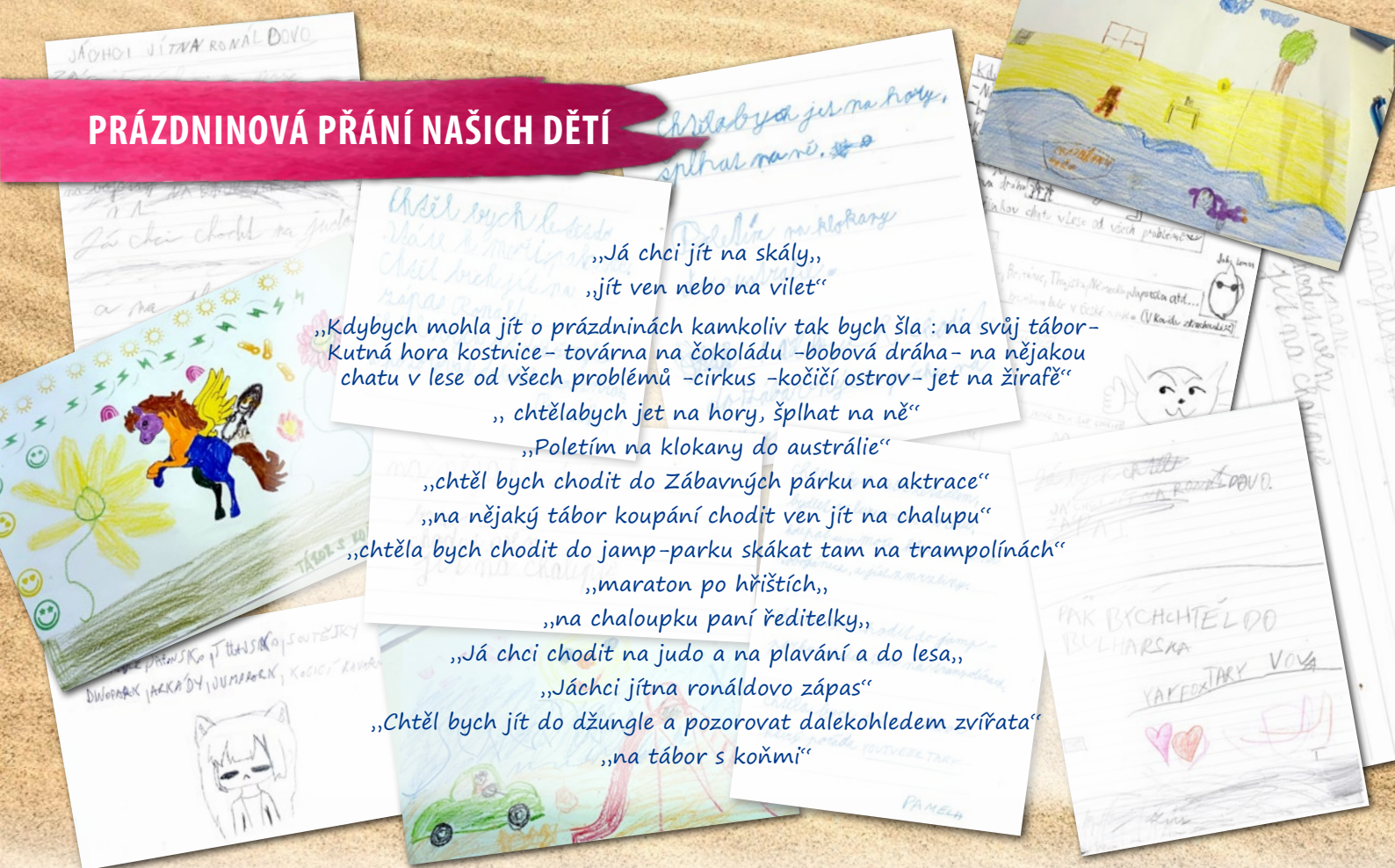

Takových příběhů je v Klokánkách mnoho. Pomozte nám zajistit dětem bohaté prázdninové zážitky, díky kterým zapomenou na svá prožitá trápení. **DĚKUJEME!**

ČÍSLO SBÍRKOVÉHO ÚČTU FOD: 3055103/0300. Možnost ONLINE PLATBY přes internetové stránky www.fod.cz.

◀ QR kod pro Váš dar

PRÁZDNINOVÁ PŘÁNÍ NAŠICH DĚTÍ

„Já chci jít na skály,„
 „jít ven nebo na vilet“
 „Kdybych mohla jít o prázdninách kamkoliv tak bych šla : na svůj tábor-
 Kutná hora kostnice- továrna na čokoládu -bobová dráha- na nějakou
 chatu v lese od všech problémů -cirkus -kočičí ostrov- jet na žirafě“
 „, chtělabych jet na hory, šplhat na ně“
 „Poletím na klokany do austrálie“
 „chtěl bych chodit do Zábavných parku na aktracce“
 „na nějaký tábor koupání chodit ven jít na chalupu“
 „chtěla bych chodit do jump-parku skákat tam na trampolínách“
 „maraton po hřištích,„
 „na chaloupku paní ředitelky,„
 „Já chci chodit na judo a na plavání a do lesa,„
 „Jáchci jít na ronáldovo zápas“
 „Chtěl bych jít do džungle a pozorovat dalekohledem zvířata“
 „na tábor s koňmi“

OPRAVDOVÁ DOVOLENÁ PRO DĚTI Z KLOKÁNKU

Letos pojedou naše děti z Klokánku opět na chatu U profesora do Kunčic, která patří manželům Matoušovým. Na stejné místo jezdí naše tety s dětmi už od roku 2013 každý srpen na pár dní. Pro děti je to skutečná dovolená, na jaké většina z nich ještě nikdy nebyla, a tety mají radost z jejich rozzářených očí.

„Asi není těžké si představit, co obnáší práce tet v Klokánku. Nejsou to však jen starosti, ale i radosti. A těch není málo. K těm u dětí oblíbeným patří výlety. A ještě když se k tomu přidá dovolená - pobyt mimo Klokánek i s přespaním! To je tedy podle dětí i tet SUPER. My máme štěstí, že máme kamarády, a ti vlastní rekreační objekt chaty U profesora. V krásném prostředí uprostřed Jeseníků v Kunčicích. A tito dobří lidé nám každý rok umožňují na týden v tomto krásném prostředí pobýt.

Jimí připravovaná výborná domácí strava (ty kynuté borůvkové knedlíky, mňam) nám tetám umožňuje se nechat trochu rozmazlovat, ale hlavně se více věnovat dětem. Propukne naše oblíbené výletování: výšlap na Paprsek, návštěva lesního baru a mini ZOO Lipová-lázně. Cukrárna ve Starém Městě s věhlasnými staroměstskými trubičkami, lanovkou na rozhlednu, přímo v Kunčicích si děti vyzkoušejí jízdu na koních. Chodíme na houby a na borůvky.

Děti pak rády hrají fotbal za chatou na hřišti s umělým povrchem, kde je také lezecká stěna. A hlavně, je tu i bazén, ve kterém už se nejedno dítě naučilo plavat. Ty menší si staví hrady z písku a houpou se na houpačkách. Má to i další plusy. Tím, že nejsme na chatě sami, ale s ostatními rekreanty, učí se děti i společenskému chování. Jsme vděční, že tuto možnost máme, že dobří lidé existují,“ říká **teta Jana**, která vynechala pobyt pouze minulý rok, ale letos se už opět těší. Pokaždé s ní jedou jiné děti, a tak je vždy pobyt plný nových zážitků a dětského objevování.

A co na to **paní Matoušová**: „Děti z vašeho Klokánku k nám jezdí dlouhá léta, nevím přesně, kdy se začalo. Nápad vznikl díky mé kamarádce, paní Heleně Vichrové, tety v Klokánku. Děti se pochopitelně každý rok měnily, ale všechny milovaly naše borůvkové knedlíky. Chutnalo jim ale každé naše jídlo. Nejvíce se těšily na koupání v bazénu. Tety byly vždy milé a vždy jsem od nich dostala nějaký drobný dárek - propisku, svíčku, ručně vyrobený náramek, reklamní tašku s logem Klokánku nebo přívěšek. Myslím, že se u nás dětem líbilo a odjížděly šťastné, zdravé a s hlavou plnou nezapomenutelných zážitků. Každý rok se na děti i tety těšíme a máme dobrý pocit, že můžeme takto dětem dopřát

rekreační pobyt ve zdravém prostředí u nás na chatě v Kunčicích.

Doufáme, že spolupráce bude pokračovat, už se na děti těšíme.“

A co prozradím já? Něco co vím od dětí: Že v bazéně je slaná voda a je krytý, takže nevadí, když prší. Že na Paprsek je to pěšky daleko tak, že je bolí nohy. Že snídani si samy nabírají na talířky a říká se tomu švédský stůl. Že borůvkové knedlíky jsou sypané tajným receptem paní Matoušové....

S dětmi do Kunčic nejezdím, někdy je tam vezu, tak vím, jak je tam krásně, ale to ostatní, to mi musí vždycky povyprávět.

Alena Holcová,
ředitelka Klokánku Dlouhá Loučka

GALERIE PRO KLOKÁNEK

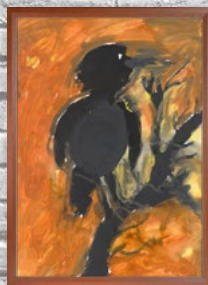
Děti z mateřských a základních škol, školních družin a kroužků, nás s pomocí dospělých pravidelně podporují svými výtvarnými pracemi.

Hledáte originální dárek pro své blízké nebo pro sebe? Úžasné obrázky najdete na e-shopu fod.cz.

A zde zobrazená díla si můžete přímo objednat na adrese fod@fod.cz.
Cena formátu A4 300 Kč a A3 500 Kč.

č. 1. Anna 10 let,
V KRÁLOVSTVÍ VOD, A3

č. 2. Antonín 11 let, PTAČÍ
HODINKA – VRÁNA, A3

č. 3. Eliška 13 let,
MOJE HRAČKA, A4

č. 4. Jennifer 11 let,
KOČÍ JAZZ, A3

č. 5. Kristýna 21 let,
SLONÍ LÁSKA, A3

č. 6. Martin 6 let, MEDVÍDEK
S KOCOURKEM, A3

č. 7. Denis 6 let, SOVA, A3

č. 8. Natálie 13 let,
KRAKONOŠ, A3

č. 9. Laura 11 let,
POHÁDKOVÉ HOUBY, A4

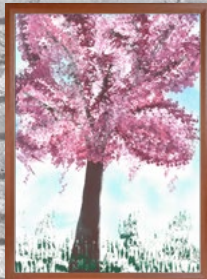
č. 10. Mikuláš 11 let,
VODOTRYSK, A3

č. 11. Tadeáš 7 let,
TULIPÁNY, A3

č. 12. Svitlana 15 let,
MOJE DOMA, A4

č. 13. Pavel 12 let,
JARNÍ STROM, A3

č. 14. Andrea 16 let,
PLÁŽ, A4

č. 15. Klára 15 let, BARVY
PŘÍRODY, A3 (menší)

č. 16. Klauďie 14 let,
MAKOVICE, A3

Stolní kalendář 2025 v prodeji
od srpna 2024

Certifikáty

Tašky

Motivy dětských kreseb
nabízíme i na dalších
různých produktech
v e-shopu fod.cz.

Placky

